

GYÉMÁNT GYÜRÜMET ÖSSZETÖRTE.

Figyeltem én a gyógyszerész-kisasszony
finom profilját: hárttyákat ragasztott

és leste lencsén át a lány viaszkon
a borzadályt, a kolerát s kudarcot

és mentem én az utakon, a porban
kutyával játszott kisgyerek, juhocskák

remegtek és bégettek az akolban
és oktan csak kérőzték a szecskát,

szélnek tartottam arcom, nap süttött rám,
gázoltam én a zengő vadvizekben, .

a fák szerettek és villám ütött rám,
voltam kalász és boldogan zizegtem

repültem minden pózban és irányban,
mindenki voltam kérész életemben,

mindenhol éltem, mindent megkívántam
és minden tükrözik az én szememben,

hallgattam én a tébolyult kerékpár
benzintől-ittas, baljós berregését

és sirva szólok: Istenem elég már,
hadd hallgassam most jó szived verését,

hadd húzódjam szivedhez, adj kegyelmet,
Hozzád hajolnék, sziveden pihennék,

boszorkányok csókoltak és emeltek
és szombat-éjjel szemeim kiszedték

és pöre testem rugják körbe-körbe,
felhőkön élek s járok lenn a porban,

de megrugottan, verten és leköpve,
csak Néked éltem, Hozzád áhítottam.

Gyerek-kezemmel Néked csöngettyűztem,
ne hagyj pusztulni most e hulla-bűzben,

emelj magadhoz, fújj rám, szétomolják
miből alkottál, adja a tiszta pornak,

hogy hallgassak és hallgasson e törpe
világ, amely gyémánt-gyűrűmet összetörte.

(Páris.)

HORVÁTH BÉLA.